

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVA S Y ANUNCI S

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent.. . . 0'10 Ptas.
» atassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . . 0'20 »

LA ESCOLA MODERNISTA

I

Los joves *amateurs* de l' art, están d' enhorabona per los molts procélits que va fent la nova escola modernista.

Ab gran entusiasme l' element jove propaga aquestas novas ideas, y sobtats per las corrents del dia, aném á estudiar en qué consisteix lo modernisme; quinas son sas tendencias; quin es son fi, y si aquets horisons plens de llum que profetisan sos adeptes son tals.

Ibsen y Maeterlink son los apóstols, jefes d' aquestas doctrinas, ells son la síntesis de tot lo sistema; grans faros lluminosos que 'ns guiarán en la nova senda de l' art. Examinemlos abdos, encara que sia no més superficialment, y sabré m qu' es lo modernisme en la literatura. En sas obras nos presentan tan sols símbols ó geroglífichs que 'l públich deu descifrar; sino que 'n Ibsen, ho fá per medi de formas claras, y en Maeterlink ho ompla de sombras anyadint á n' al tot simbólich, medís mes ininteligibles encara. Lo teatro del drama turg belga está plé d' excentricitats y ridiculesas, puig que s' ha proposat fernes coneixer l' essencia de las cosas en si mateixa, l' universal prescindint d' individualitats, vol l' humanitat sense l' home; y per aixó prescindeix de la llum, dels colors, de l' activitat y fins si pogués dels actors, los quals tots son figuras secundarias que giran al voltant del protagonista simbólich; los personatjes que surten sols diuen las paraulas mes precisas sens que 'ls acompanyi una vida propia, un carácter ben marcat, d' aquí que 'l públich ha d' estar ab un religiós reculliment com si fes meditació per arribar á comprendre lo *Desconegut*, objecte principal de sas obras.

Ibsen es del tot oposat á Maeterlink, recull de l' humanitat tot lo de individus, se fixa en los mes petits detalls y pintant tres ó quatre caràcters reals, humans, los uneix per presentarnos un sér desconegut, simbólich que ja no 'l veyém entre sombras, sino que la realitat de vida nos lo ensenya; no es la vritat en la seva essencia sense elements de vida comen l' autor de

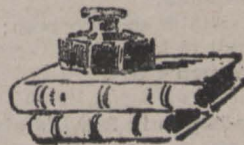
l' *Intrusa*, sino que baixa de l' universal á lo particular, de la humanitat á l' home, podent admirar quant menos personatjes que 's mouhen, enrahonan y senten com nosaltres. No comprendém lo tot, pero admiraré m las parts.

Aixís es com enteném lo teatro d' aquets nous apóstols de la literatura, de lo qual deduhim que lo que 's proposa la nova escola es deleitar no sols los sentits sino també l' inteligencia per medi de lo desconegut, de la ficció y á voltas fins de lo inverossímil y absurdo.

Lo fi d' aquesta dramaturgia especial, es provocar intencitats de sensació per medi de sers que no 's traduheixin al exterior, espiritualisant tan com se pugui los elements reals y necessaris que fan arribar fins á nosaltres aquet plaer estètic. D' aquí que, sols podém apreciar visions que passen corrents, desbocadas en mitj d' un paroxisme enervador, y lo que antes era clar y evident, ho veyém fosch y anormal que la rahó no compren sino després de fer cas omís dels sentits, espantantse devant lo trágich embolcallat en lo misteriós.

JOAN AVINYÓ.

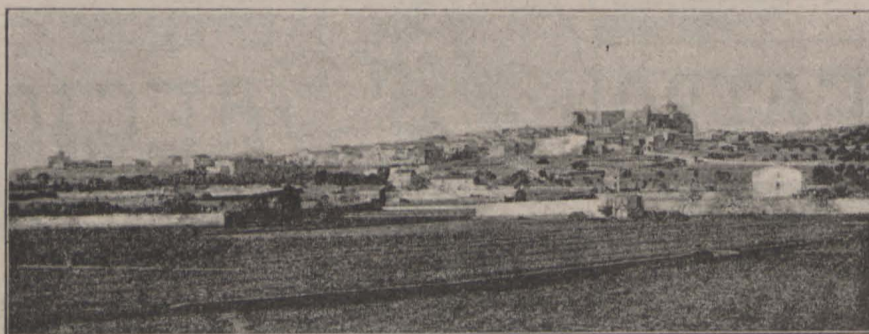
(Acabarà en lo número vinent.)

LA GUERRA D' ÁFRICA

Lava, que en lo bell mitx de nostra esfera
bulls en onas de foch,
de Nápoli abandona la ribera,
que no vol ta claror la nau velera...
¡Rebenta en lo Marroch!

CATALUNYA

ALTAFULLA.—Vista general.

Ab tos torrents de poblacions paganas
 cremares los altars.
 Per fer pas á las tropas cristianas,
 crema, sino las vilas mussulmanas,
 llurs boscos seculars.

Y en los saulons del Sahara á assadegarse
 fugirán los lleons:
 y 'ls que van de llur carn alimentarse
 no pensarán ab feras igualarse,
 ¡tal volta serán bons!

Que al negre y al blanch, al denerit ó atleta
 un cor los doná Dèu.
 Si la fera ab amor sos fills alleta,
 ¿pot ignorar lo poble del Profeta
 dels sentiments la véu?

Mústigas viuhén las palmeras solas
 del Africa al calor;
 y 'ls fassers de las platjas espanyolas
 diuhén al vent del Nòrt:—A tu que hi volas
 fém missatjer d' amor.

Porta de nostres càlzers en tas alas
 la pols flayrosa avall,
 y, si nostres sospirs passant exalas,
 las veurás de penjoys que son llurs galas,
 enjoyar lo plomall.—

Pels cors que 'l fatalisme n' apersona
 devalláu raigs de fé!
 Ja la victòria lo penó corona
 de la Creu, y en los temples no s' entona
 l' himne de páu. ¿Per qué?

Qu' es la Créu? Duas brancas d' olivera:
 y la Lluna? Un alfanch.
 La Créu en los cristalls se reverbera;
 la Lluna per mirall té la fal-lera
 de voler rius de sanch.

Per só ans que captiu lo ferro 's clava
 al cor lo marroquí:
 puig créu que ja per rébrel s' enjoyava,
 y sanch hont mirallarse demanava
 una encisera huri.

Pél poble tan ardent com sas arenas
 lo premi es lo plaher.
 D' un sant amor lligáu ab las cadenas,
 y cantarà en sas trobas de fé plenas,
 á un Deu, y una muller.

DAMAS CALVET.

Teatro Catalá

CRIEU FILLS ...—Cuadro de costums catalanas, en un acte, original dels Srs. Miravent y Mestres. Estrenat la nit 9 del corrent en lo Teatro Novetats.

L' éxit obtingut per aquesta obreta fou molt satisfactori. S' ho mereix per lo animat de las situacions y esser ben trobat lo lloch de l' acció.

Lo moraleja del títol no resulta prou justificada. Los tipos, escepte 'l que desempeña la Sra. Palá que no es prou just, están ben tocats, entretenint ab alguns xistes agradables, encare que algun d' ells resulta rebuscat.

Lo desempeñyo bo en conjunt. Poch natural lo Sr. Fernandez. Lo Sr. Daroqui carregant un xich lo tipo y distingintshi los Srs. Colomer, Virgili y Bonnin y las Sras. Palá, Sala y Morera.

Al final foren demanats los autors.

LA COLOMETA.—Comedia en un acte, original de Joan Ribas. Estrenada la nit 11 del corrent en lo teatro del Ateneo de la vetina població de Sant Martí de Provensals.

Molt nos alegrèm cada vegada que podém assistir al estreno de alguna obra d' aquest jove autor, puig comfém veurer algo que té de deleitarnos con aixís suculhi ab la que nos ocupa.

Ab un bonich *quid pro quo* encar que un xich gastat, ha sapigut lo Sr. Ribas desarrollar algunas escenas molt divertidas y crear un tipo de gitano deliciosíssim, del que n' ha fet un verdader estudi digne per aixó sol del nostre aplauso. Procurarém demostrar lo dit, publicant (confiats ab la galanteria de son autor) en un de.s próximos números, alguna de las escenas en que intervé aquest tipo.

Lo desempeñyo fou bastant regular y s' aplaudí l' obra diferents vegadas, especialment al final.

L' ANGELET.—Monólech, en vers, original del mateix autor de l' anterior, estrenat en lo mateix local lo dia 13,

L' assunto se desarrolla en las inquietuts y estat vio-

lent en que 's troba un jove aficionat que per primera vegada ha de sortir á representar un paper que li han confiat.

Lo desempenyá ab acert lo Sr. Fortiana.

LA NANA.— Parodia en un acte, en prosa, original de D. Manuel Rovira Serra. Estrenada la nit del 11 en lo Teatro Granvia.

Es aquesta una parodia del célebre drama *Mariana* del que segueix molt bé l' acció y principals escenas.

Los tipos son com es de rigor en aquesta classe de obras, acentuats á lo grotesch, y si be son llenguatge es algo bast, abunda en bonas surtidas que 'l públich celebra ab gust.

En lo desempenyo s' hi distingeixen los Srs. Llibre, Serrallara y Oliva y las Sras. Llorente y Pallardó.

J. XIMENO.

Te alsares, bella Otilia, de ton seti,
com s' alsa magestuosa de las ayguas
la lluna resplendent tota enrogida

sa llum vessant per tot, per monts y planas.

Te alsáres de ton seti, y los que 't veyam,
quedárem ab lo cor sens bategadas,
com quedan los fidels á dins del temple
quan alsa 'l sacerdot l' hostia sagrada.

Te alsáres, y lleugera y vaporosa
com visió celestial, subtil y vaga,
vas creuhar lo saló 'n mitj del silenci
religiós y espectant que allí regnava.

Pujáres resoluta á la tarima
per garrit jovencel acompanyada,
assentante al enfront del rich piano
com regina en un trono d' or y grava.

Jo 't vegi apropet meu, tant á la vora,
que podia contar las bategadas
que donava ton cor tendre y puríssim
sota 'l trajo elegant de fina glassa.

Del piano, senti las dolsas notas
que arrencavan tas mans de bella fada,
tas mans que pareixian cera pura
per la llum esplendent al ser besadas.

Sentia aquellas notas melodiosas
contemplant de ton rostre las mil gracias,
y 'm retreyan, qual somni, las més bellas
d' amor y joventut horas passadas.

Extasiat, t' ovirava feta un àngel;
la música endormia la meva ànima,
y allavors recordá la pensa mia
un jorn d' amor joh dolsa recordansa!

Recordá 'l dols instant en que mos llabis
curulls d' amor per ma fidel companya,
un bes deixáren en son front puríssim,
ver jurament d' amor sense paraulas.

Compendre no podrás en ta ignocencia,
'o dols, lo inmens plaer d' una besada,
quan neix al fons del cor y alegre brolla
d' uns llabis febrosenchs que amor es: alfa.

Podrás olvidar tu, gaya poncella,
los goigs y aplaudiments de nit tant grata,
mes jo l' instant felis que 'ra recordáres
no olvidaré jamay, mon cor lo guarda.

J. A. B.

PLAGI

Un Don Juan Tenorio modern.

DOBLE VICTORIA

I

La nit havia ja estès son mantell negre brodat ab milers d' estrelles, y encara omplian l' espay los ecos dels derrers crits de ¡Gloria á la patria! y la embaumadora fragancia d' una pluja de flors que s' estengué com alfombra per tot allí hont passaren, ab l' orgull al cor y la rialla als llabis los defensors de nostra terra.

Llágrimas de los que perderen sos fills ó companys. Goigs y alegrias en lo cor de los que estrenyían en sos brassos als que tornaren. Flors, aromas, crits de victoria, vivas, entussiasme... Una nuvolada d' incens que degué pujar fins al cel, á la eterna estada de las ánimas de los que moriren en lo camp de batalla. Un aplauso als vius y un recort per sempre als mártirs.

Y en totas las balconadas velluts y sedas rojos ab sarrells daurats, que, com colosos, semblavan dir á l' humanitat. ¡Mireunos ni una taca en nostras franjas!

II

Y un de 'ls qu' al front d' un grapat d' homes, valent, sense pensar ni ab la seva vida, 's llensá ab lá bandera á la má com fera á qui volen robar sos cadells: que 's va batre casi perduda l' alé entre lo baf de la pólvora; ara quiet, tranquil, com subdit als peus d' una reyna; com devot als peus de Deu, ajennollat, deixa caure lo cap á la falda de la que tant estimava, mentres qu' ella amorosa, apassionada, casi plorant d' alegria, per lo plaer de tornar á veurer 'l, s' entretenia ab sas mans blancas, joguinant ab los rissos negres que queyan damunt lo front d' aquell hèroe, ab l' afany de tapanli una ferida ja del tot cicatrisada.

—¿Vas pensar molt ab mí?

—¡Oh, sempre, y mes encara lo darrer dia!

Era una matinada de las més hermosas del Maig.

Los primers raigs de sol, mitj esmortuhits encara, batían demunt de flors y fullas. L' oreig, suau, joguinava ab ellas y las gotas de rosada feridas per la llum semblavan al caurer per entre las brancas, una pluja de perlas.

Los acuellets de terrós en terrós piulavan com si volguessen donarnos lo bon dia. Formats, en fila, febreros, esclaus tots d' una mateixa idea, esperavam ab

deliri lo moment de la ordre, un toç de corneta pera llensarnos cegos á morir ó á vencer... Duas horas mes tart, mes que camp, semblava un cementiri aquella esplanada. Un dipòsit de carn humana en mitj d' un espantós mar de sang. Se perderen ab lo soroll de 'ls últims disparos y las darreras nuvoladas de fum, los gemechs y planys y crits d' agonía barrejats ab renechs y malediccions de los que 'ls avandonava la vid pera sempre...

—Y aixó del front? digué tremolosa.

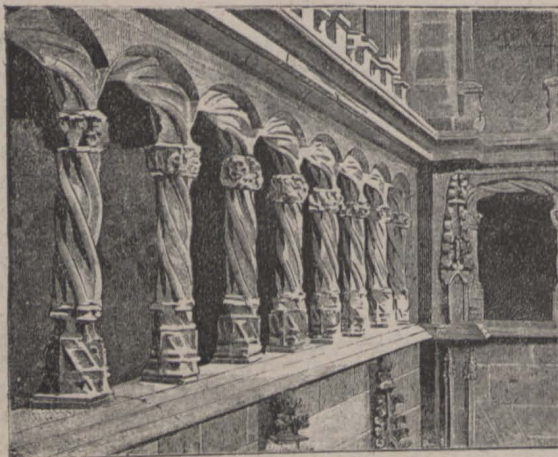
—¡Oh! res, una ferida. Fou l' únich dia que vaig temer perdre't per sempre.

Y al aixecar lo cap per mirarse una vegada mes en aquells ulls que tenian lo blau color del cel de nostra Espanya, sentí en lo front lo foch de uns llabis que besaren apassionats aquella ferida que, com recort, va portar de tan victoriosa jornada.

En aquell moment fou per l' enamorat doble la victòria. Una creu roja en lo pit que guanyá en lo camp de batalla, y un bés que li enviaren desde 'l cel los llabis d' aquell àngel qu' era la seva felicitat en la terra.

R. BERTRAN.

CATALUNYA

BELLPUIG.—Claustre.

¡Filosofías!!

—En temps de fret no hi ha home mes generós que 'l pintor; sempre 'l veuréu donant capes.

—En una cosa se semblan la dona guapa y la aixeta d' una bota de vi ranci: en que sempre estant rodejadas de mosquits.

ALFREDO PALOU.

AMOROSA

Perque 'm negas un bés, nineta hermosa,
perqué 'm negas un bés, nena aixerida,
no sabs que es lo que mes desitja un home
no sabs que es lo remey qu' ens don la vida.

JOSEPH ROIG Y CODORMI.

ESPARRAGUERA.—Diumenge en la Societat L' Armonia se doná una funció que resultá important, per estar confiat lo desempenyo á jovenets aficionats. Aquest fou regular distingintshi los Srs. Subirana, Jorba y Llabot. Las obras posadas en escena, á mes de una de castellana, foren *La cuestió son cuartos* y *Qui no te pa moltes se 'n pensa*.

SITJES.—En lo Teatro del Retiro, se doná una funció dedicada á reunir fondos pera la guerra de Africa.

Se posaren las obras catalanas *Los tres toms* y *Mátalas callandu*.

F.

TARRASSA.—Aquest any, lo Tenòrio no ha pensat á venir á fer cap delas sevas fetxorias en aquesta.

Ultimament, en lo *Teatro del Retiro* s' ha posat un drama castellá que resultá una desgracia.

Diumenge passat una companyia d' Opera composta per las tiples Sras. Bardabio y Marrajunt ab lo tenor Simonetti, lo baritono Rovira y lo baix Miró, altres y la orquesta d' aqueixa Capital *Unió Artística*, representá la obra de 'n Mayerbeer *L' Africana* essent bastant aplaudidas totas la parts y en especial lo Sr. Rovira.

Del decorat no hi ha que pariarne, ja que fou una desgracia, com tot lo de aquest teatro.

Dimecres se celebrá la reinauguració de 'l Teatro Principal, quin colisseo ha sigut objecte d' una reforma general.

La companyia del Sr. Tutau sigué la encarregada d' obrir las portas del teatro, lo qual presenta un aspecte sorprendent.

L' obra escullida sigué ben interpretada per totas las parts.

Al final del primer acte, s' estrená un nou teló de boca degut al pinsell del reputat pintor escenógrafo D. Miquel Moragas, que fou cridat á la escena per retre 'ls aplausos de la concurrència.

Terminá la funció ab l' obra de 'n Guimerá *La Baldirona*.

LI..

SAN MARTI DE PROVENSAIS.—A pesar de celebrarse ab poca animació la festa major de S. Marti de Provensals, se vejeren molt concorreguts los balls que 'l Cassino Provensalench va donar lo dias 13 y 14, tarde y nit, corrent á cárrech de la orquesta *La Juventut Artística*, dirigida per D. Gaspar Imbert, lo programa, lo cual va cumpli á gúst de tothom.

B.

AUBADA

Desperta, aymada meva,
que l' hora al goig convida;
la bella primavera
ja ha reascut ufana y somrient;
ara que l' aura besa
tant fresca y perfumada,
oh! surt á la finestra
á veure l' esplendor del firmament.

Lo sol brillant s' aixeca
com ninfa ruborosa
de lo seu llit de perlas,
aromas y colors arreu prestant,

y á dins del mar penetran
 los seus raigs ardorosos,
 fantàsticament fentne
 de cada gota d' aygua un diamant.

Veurás á l' aureneta
 que bronzint á flor d' aygua
 vá y vé de las riberas
 voltant sota 'ls poyanchs que ruixa 'l riu,
 ahont ab gran dolcesa
 lo rossinyol festivol
 recrea l' aucelleta
 cantantli dols amor aprop del niu.

Sentirás com rondina
 lo borbolleig de l' aygua
 que de la roca viva
 més fresca que las rosas brolla á doll,
 y feconda estenentse
 en regalims de plata
 rellú per verda prada
 ahont viu lo papelló de ditxa foll

La pródiga natura
 ¡qu' hermosa en aquesta horal
 Tot parla, tot endressa
 grats himnes al Senyor omnipotent:
 á par que las bellesas
 que lo mon divinisan,
 ufanas se congreguin
 per durnos fins al cel lo pensament.

Oh! surt, hermosa nena,
 de las virtuts la joya,
 que 'ls àngels ja teixeixen
 la triomfal corona qu' has de dú;
 la més gran maravella
 pe 'l Criador posada
 aquí demunt la terra,
 y 'l cor m' está dihent que serás tu.

JOAN RIBAS.

TEATROS LOCALES

Los últims y diversos aconteixements han paralisat bona cosa la bona marxa que havian emprés nostres coliseos; per aquest motiu no es d' estranyer que 'ns trobem en plena escassés de notícias. Confíem tornarà á reanimarse aviat, ja que aquesta situació no té res de natural y sols condueix á perjudicar á un importantíssim número de famílias que sols del teatro viuen.

LICEO —Segons acort de la junta de Propietaris tornará á obrirse dintre pochos dias.
 Estém conformes y fins dirém que 'l creyém de tot punt necessari.

PRINCIPAL. —Continua anunciante la próxima inauguració á càrrech de la companyia del Sr. Cereceda

ROMEA. —Los aucellets y Lo que no 's pot demanar, son las comedias que actualment privan en aquesta casa y que 'l públich veu y celebra ab gust.

Se preparan estrenos que anunciém en la secció de Novas.

Diumenge á la nit se doná la primera representació en aquest teatro, de *Mariana* que obtingué una execució

acabada, distingintshi notablement la Sra. Parrenyo y lo Sr. Labastida, que desempenyan los protagonistas de la obra.

TIVOLI. —Després de una suspensió temporal, torna avuy á obrir sas portas, ab l' obra d' espectacle *Las mil y una noches*.

NOVETATS. —La plegaria de los naufragos es un antich melodrama que la empresa d' aquest teatro ha tingut l' acort de rejoyenir tornantlo á posar en escena, presentantlo ab bon decorat y donantli la campanyia, una execució acabada.

Del estreno *Crieu fills...* vegís lo que 'n dihém en son lloch corresponent.

ELDORADO. —La sarsueleta *El cornetilla* es una de tantas que no serveixen mes que pera passar un rato entretingut, degut á la forma y mohiment escénich, ja que per altre part l' assumpto es de lo mes gastadet. La execució es bona, distingintshi la Srta. Fernani.

No cal dir que l' éxit de *El duo de la Africana* continua creixent

S' anuncian próximos estrenos.

GRANVIA. —Diumenge al vespre s' estrená lo melodrama *El bisabuelo ó la familia Fauvel*, original de Mr. Enery traducció de Vidal y Valenciano.

Obtingué un éxit complet aplaudint y seguint lo públich ab interés la major part de sas culminants escenas.

En la execució s' hi distingiren lo Sr. Tutau, que interpreta un vell de cent anys, pro'agonista de l' obra.

En altre lloch parlém del estreno de la parodia de *Mariana*

CIRCO ECUESTRE —L' epissodi *¡Melilla!* agradá moltíssim essent cridats sos autors á la escena, resultant serho de la lletra lo Sr. Guerra y lo Sr. Mangiagalli de la música.

LABRUGUERA.

LAS ELECCIONES

Uns cuants dias avans.

Alguns dias després.

NOVÉ PETIT CONCURS

FAULAS

BASES PUBLICADAS EN LO NÚMERO 91

Llista de las composicions rebudas:

6, Duas batallas.—7, Los catúfuls.—8, La mar y lo riu.—9, La canya.—10, Los dos clavells.—11, Las tres violas.—12, Los dos aucells.—13, De rebot.—14, Lo descregut.—15, Las apariencias.—16, Tulon y lo gos perdut.—17, Las rosas bonicas.

Queda temps pera l' envió de composicions fins al dia 21 ó sia dimars pròxim.

AL MEU SABATER

SONET

A ta casa fá temps vinch á calsarme,
vull dir que molt calsat teu consumeixo,
y encara 'n fá molt més que jo pateixo
perque á tas formas may puch avesarme.

Los dits dels peus tan fort sol apretarme,
'qu' es clar! los ulls de poll molt més engreixo
y á portarlo sovint jo 'm resisteixo
després que molt poch temps ell sol durarme.

Ab aixó, si tú vols ab mi compli
y un gran agraïment per sempre 't dega,
escoltam per favor lo que 't vull dí,
ja que casi tothom de tu renega,
y es que quan un *parell* fassís per mi
pósam més bon treball y menos... *pega*.

M. GARDÓ FERRER.

PENSAMENTS

Diuen que sense diners no 's pot fer res, y jo veig que
'ls diners no forman part integrant de cap, absolutament
cap objecte. ¿Será una de las equivocaciones que pateix
l' humanitat y de la qual vindrá dia que se 'n desvanexi?

Un home sense familia es una planta estéril; un hom
sense diners es una planta de la que tothom s' aparta,
sens dupte per la por de que sigui danyosa.

Las mentidas, quan ab ellas s' evita un dany ó quan
serveixen d' innocent passatems, no son un defecte,
sino una necessitat.

La venjansa es l' arma del cobart; la noblesa de cor
es l' arma del valent.

Ditxós qui sab perdonar, puig demostra que sab sentir.

No hi ha pobre mes pobre, que 'l pobre de esperit.

L' hidalguia de cor es la riquesa mes poderosa.

ENRICH RIERA MATEU.

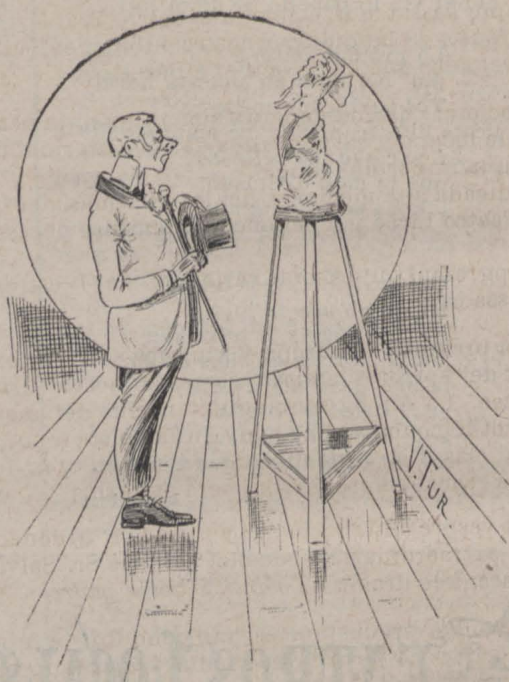
¡QUIN MAL TEMPS!

Quan ha ennegrit l' espay la nuvolada
y l' huracá brunzeix
y á son pas geganti, allá en l' enramada
l' arbre 's brinca y sofreix.

Quan foch lo cel contra la terra envia
y pluja y pedra ensemps...
Dins la caseta, al meu costat, ma aynia
esclama: ¡quin mal temps!

N. BARBA ROIG.

EN L' ESTUDI DE L' ARTISTA

—¡Ay! ¡Si jo fos escultor y que 'n fondria de greix!

—Ab lo número vinent acaba la publicació del folletí
de *La feyna de 'n Jafá* y en lo següent ó sia en lo nú-
mero 95 comensará la bonica comedia *Los aucellets*.

—A totes las senyoras y demás personas interessadas
en l' envió de originals pera lo número extraordinari
qu' estém preparant, debém ferlos present que pera l'
envió de treballs escrits per senyoras, hi ha temps fins
al pròxim dissapte dia 25.

—La festival que diumenge celebrá en lo palau de
Bellas Arts la Associació de coros de Clavé, se vegé
molt concorreguda.

LO QUE POT VEURERS Á L' ESTACIÓ

Passatger de 1.ª

de 2.ª

y de 3.ª classe.

Totes las composicions que se executaren foren molt aplaudidas, mereixent algunes l' honor de la repetició.

Lo recullit pera los ferits de Melilla, objecte á que 's destiná la festa, ascendí á 1,015 pessetas.

—Dissapte passat morí á Sevilla la actriu Sra. Gorriz, tan celebrada y aplaudida per nostre públich en las diferentes vegadas que havia actuat á Barcelona.

—La Societat Marina donará demá diumenge per la tarde, en lo local del carrer Palma de Sta. Catarina, número 12, una important funció.

Está dedicada á la memoria de las víctimas del tris fet de lo Teatro Liceo y á benefici de familias necessitadas.

En lo programa, qu' es molt variat, hi ha l' estreno de una pessa catalana.

—Tota la premsa de Europa y América se ocupa extensament del horrorós atentat comés en nostre Gran Teatro Liceo. Lo fet ha conmogut tant que deixa enradera á tot lo conegut fins avuy en la trista crónica de aquesta classe d' accidents. Se inicia en tots los païssos una reacció moralisadora pera evitarlos.

—Aquest vespre en la Societat La Florida s' hi donará una funció extraordinaria á benefici del jove Sr. Salvá, posantse escena lo drama *El martirio de un padre*.

—Las anormals circunstancias han conduhit á que en nostres teatros se fessin las següents ruidosas supresions.

Los disparos del espectacle ¡*A Melilla!*

Lo del segon acte de *El siglo que viene*.

Y los de la cuarta part dels rigodons *Los nels dels Al. mugávers*.

—En lo «Centro de Contribuyents», important associació de la vehina població de Sant Andreu de Palomar, s' está acabant un magnífich y espayós teatro, lo qual se inaugurarà la próxima festa major ab la representació d' una obra catalana.

—Avuy deu tenir lloch una junta general de propietaris del gran Teatro del Liceo, pera tractar de la reinauguració de la desgraciadament enterrompuda temporada lírica.

—La eminent actriu, Sra. Reiter, ha rescindit la contracta ab la empresa del Teatro Moderno de Madrid, deixant de formar part de la companyia dramática italiana de Emmanuel.

—En lo Teatro Romea s' estrenarán próximament *Carlos I*, comedia en un acte de D. Manuel Rovira y *La mare de Deu del Mont*, drama en tres actes de D. J. Godo.

—En lo Teatro Novetats s' han posaten estudi la comedia *Tot es mal que mata* de la que 'n tenim molt bonas noticias y *Un cel-obert* comedia en un acte.

CUL DE SACH

Lo següent diálech té lloch en un teatro de capital de provincia, entre l' empressari y lo director de la companyia.

L' empressari.—¿Cuánt me costará posar en escena *Las dos princesas*?

—Mil rals.

—Donchs allavors que no 'n posin mes que una.

MARINESCA

Es cert que 'l mar se interposa
entre nosaltres sovint,
mes jo 't veig á totas horas
y ab tu parlo cada nit;
puig á l'ordo com en terra,
despert estiga ó dormit,
com ton recort en la pensa,
ton nom en la boca tinch.

JOSEPH CORTILS Y VIETA.

XARADAS

I
La tres-dos-hu que jo tinch
y que ningú me la treu
es anarmen cada dia
un' hora ó dos á passeig
al Parque, tan sols per veure
l' elefant, los perroquets
y algun' altra bestioleta
que total mos sentiments;
pro 'l que més á mi m' agrada
y lo que més me distreu,
es aqu' lla gran xeringa
que 'l elefant posseeix;
y jo penso cada cop
que miro allò tan inmens,
si 'l total nostra es petita
¡si será grossa la d' ell!

J. GRAU LLANES.

II
Animal es ma primera,
duas nota musical,
part del globo la tercera
y nom d' un peix lo total
UN BADALONI.

TARJETA

S. ADELA SOREY

ROJALS

Formar ab aquesta direcció lo titol de un drama català.

ARMANDO DE DORDA.

CONVERSA

—Jerónima, si m' escolta li prometo dirli clar lo repós que vosté 'm quita, l' amor que li estich portant, ressona dintre 'l meu cor...

—Si aviat d' aquí no se 'n va vindrà la... que 'n aquest moment acabo de anomenar junt ab... la que vosté ha dit germa del... que anomenat que son masovers de un... que al comensar ha nombrat, li darán una pallissa...

—Sent aixís m' en vaig aviat á comprar... lo que jo he dit pel mico que m' han donat.

FRANCISCO CORBELLA Y VILAR.

MUDANSA

Lo total més poderós ab lo tot no vol pensá (y no mira 'l cap de gos que una lletra sols hi ha de diferencia entre 'ls dos.)

PAI. MADA.

GEROGLIFICH

× VI
I LI
mo mo mo
K K

JOAN ROCA.

Las soluciones en lo número próxim.

Soluciones del número 92

XARADA I.—Ca-si-no.

II.—Ca-fe-te-ra.

TARJETA.—L' ase del hortolá.

GEROGLIFICH.—Entre ministros hi ha consell.

AVIS

Queda establert lo regalo de costum.

Varen presentar-se set plechs pero cap ab las solucions exactes.

I FEROCI ROMANI

—¡Ola!! Company....

—¡Mira que rebrás!

—Ah, ¿Si?

—Te, te y te.

—Y ara, tornahi.

COMPLEMENT

FATILLERA

era la paraula que faltava al vers publicat.

Correspón á la poesía *La gorra de cop* del malhaurat poeta Dámas Calvet del tomo *Vidrimis*, página 10, publicat en 1880.

Molts varen esser los que probaren sort, pero apartantse tant de la verdadera paraula que arribarem á confiar que no l' acertaria ningú, pero no va esser aixís, com poden dirho los tres senyors següents:

D. Mariano Salvat, de Barcelona

D. Ramon Martí Corbera, "

D.ª Petronilla CoK, "

Y per quin motiu lo premi ofert correspon al primer, y senyor y senyora restants poden cada hu disposar de un volúm de la «Biblioteca Popular Catalana.»

En lo número vinent comensará un *Joch de Pensadas*.

Correspondencia!

Agustí Campana, M. T. O., Juli Pau, Un Rif-
feño, F. S. B., Rey de casa, Sam de Mon, V.
Roig V., L. Poch, M. Pere Brunet, M. Pompido
C. Tous, Pere Ribas, Anton Trufens y Agustí
primer: no vá lo que han enviat.

V. Tous, Carlos Haas, J. Tomás Mateu,
Eduard Thomas, Noy de la mara, J. Duran y
Bellera, Permanyer S., Jaume Camps y Pere
Pipit: anirá alguna cosa.

F. Capell, no resulta lo que desitxa.—Jaume
Fortis, veurem en altre cosa.—Joseph Escachs
Vived, anirá.—Joseph Arró, per lo que diu
pot esser se refereix á un que fa temps tenim
conegut avants d' enviarne cap vosté.—A.
Alas, anirá la primera, sense dedicatoria.—
Bartumeu Torete, Peca de llarch.—Ramon
Salas y Guix, no 'ns hi podem comprometre.—
Joseph Fort, es fluix.—Mariano Sagal, no h
toca gens.—Dalmau Albareda, no va.—Pepet
del Carril, va bé.—Joseph Fortunat, es impu-
blicable per lo escabrós.—Joseph Alemany
Borrás, va molt be, en cuant á la publicacio
veurem.—Bernabé Llorens, algú.—Salvador
Borrut y Sole, la primera.—Rey de Casa, no
se 'n admeten. (Acabará en lo número próxim.)

Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.